

LEKSTROOM 2 - STUKKENJAGERS 7 gespeeld op zaterdag 15 december 2018

Het begon qua opkomst al slecht met een (veel te late) afzegging en een n.o. (niet opgekomen). Deze vacatures werden op letterlijk op het allerlaatste moment gevuld door Hans Grundeler en Ben (die zijn lunch om 13.10 afbrak en zich razendsnel naar Fort Vreeswijk spoedde, daarmee een boete riskerend vanwege te hard rijden....). Met 20 minuten achter op de klok kon ook hij aan z'n karwei beginnen.

Het begon allemaal rustig, weinig aan de hand, maar Rick, rustig spelend. kwam tot een weinig veelbelovende stelling, en raakte ergens de draad kwijt.

Ook Fereydoun speelde niet zoals we van hem gewend zijn, weinig aggressief en te laat inzien dat er iets was misgegaan.

Arjan kwam ook in de verdrukking door een kwaliteitsoffer van wit, die met toren en dame de stelling op f6 concentreerde. Het zag er allemaal gevaarlijk uit maar de zwarte torens vormden toch een gevaar voor wit die met remise genoeg nam.

De partij van Hans Grundeler kon ook alle kanten op, hij leek teveel voor de wind te zeilen en had moeite met sturen. Toch werd het ineens remise, niet gek.

Intussen had good old Karel een prima stelling opgebouwd, waar weinig viel te beleven maar hij kraakte toch de noot. De man blijft meedoen.

De tegenstander van Ben zette de pyramide d4,c3,e3 met Lf4 op maar speelde inconsequent verder door zwart's Pf6 op e4 te laten komen met extra dekking door f5. Zijn eigen Pe5 werd geslagen door Ld6 waarna een isolani op e5 restte en die ging snel verloren; daarmee het begin van de ondergang mede door een ten onrecht lange rochade. Stand om 16.30 uur: 3-3.

Wat restte was een bloedstollende partij van Hans Weerdenburg met wit vanuit een zeer moeilijke stand met zwarte torens en dame op de e-lijn. alles richting e1. Hij gebruikte veel tijd maar dat was goed besteed, zwart forceerde een (strategisch onjuiste) afruil, en zat ineens met koning, toren en enkele pionnen in een verruineerde stelling, het oogsten kon beginnen; zwart gaf moedeloos op. Voor Hans een soort herrijzenis en weer veel geleerd. Stand 4-3.

Alles beslissend werd de partij van Peter die zich aanvankelijk met zwart normaal ontwikkelde waarbij wit het initiatief leek te hebben. Er restte een toreneindspel (Kg6, Ta4, pi f6+g5 tegen Kg3, Tf5, pi g4), notoir moeilijk, dat door wit werd uitgemelkt tot de laatste seconde. Je moet er maar tegen kunnen. Peter ruilde de torens af (leidt tot verlies dacht menigeen) waarna koning en een zwarte pion op g4 resteerde. Zaak was de witte koning vóór de pion te houden en dat lukte onze man uiteindelijk bewonderenswaardig.

Met de volle speeltijd achter de kiezen werd het remise en daarmee een 4,5-3,5 zege.

Fantastisch! We kunnen terugkijken op een wedstrijd waar iedereen met volle concentratie zijn plicht deed. Als we zo doorgaan gaan we hoog eindigen!